

Arrest

nr. 248 610 van 2 februari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 augustus 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 247 685 van de Raad van State van 29 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 15 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 juni 2016 dient verzoeker in functie van zijn echtgenote R.B., van Duitse nationaliteit, een verblijfsaanvraag in als familielid van een Unieburger. Deze aanvraag werd positief beantwoord doordat de behandelingstermijn werd overschreden.

Op 25 april 2017 wordt de echtscheiding uitgesproken in Marokko.

Op 13 maart 2018 wordt verzoeker verzocht informatie over te leggen ter onderzoek van zijn verblijfssituatie. Tevens werd aan verzoeker meegedeeld dat de mogelijkheid bestaat zijn recht op verblijf in te trekken op grond van redenen van openbare orde.

Op 2 augustus 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot beëindiging van het verblijf, aan verzoeker ter kennis gebracht op 8 augustus 2018. Dit is de bestreden beslissing, die in de Nederlandse taal werd geredigeerd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 41, § 1 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna: de Taalwet Bestuurszaken).

Het middel wordt als volgt ontwikkeld:

“La partie requérante soulève un moyen d'ordre public, pris de la violation de la législation sur l'emploi des langues.

En ce que la décision a été notifiée par le biais d'un instrumentum rédigé en néerlandais, malgré que le formulaire « droit d'être entendu » a été envoyé au requérant en français et que celui-ci a été complété en français par un travailleur social, sur base des déclarations du requérant, avant d'être renvoyé à la partie défenderesse.

Il a d'ailleurs précisé qu'il ne maîtrisait ni le français ni le néerlandais (voy. formulaire « droit d'être entendu »).

Il est important de souligner ici que les courriels envoyés en néerlandais à l'administration communale et au SPF Finances sont le fait de sa compagne, Madame F. B., qui s'est occupée des démarches pour lui.

Le requérant a fait exclusivement usage du français dans ses rapports avec la partie défenderesse lors de l'introduction de ses demandes d'autorisation de séjour en qualité de membre de la famille d'un citoyen de l'Union en 2015 et 2016.

Alors que l'article 41 par. 1er de la loi sur l'emploi des langues en matière administrative du 18 juillet 1966 prévoit que « Les services centraux utilisent dans leurs rapports avec les particuliers celle des trois langues, dont ces particuliers ont fait usage. »

Dès lors, la décision viole une disposition d'ordre public et doit être annulée.”

2.2. De Raad van State heeft in zijn cassatiearrest nr. 247 685 van 29 mei 2020 het volgende geoordeeld :

“8. Uit de gegevens waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt, hetgeen niet wordt betwist, dat verzoeker op 9 januari 2015 een aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf heeft ingediend, dat de verwerende partij deze aanvraag heeft ingewilligd en dat verzoeker op 13 juli 2015 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. De aanvraag, de beslissing en de F-kaart zijn opgesteld in het Frans.

Verder blijkt dat met de aanvankelijk bestreden beslissing een einde wordt gesteld aan verzoekers recht op verblijf “krachtens artikel 44bis, § 1, van de [vreemdelingenwet]”.

Deze beslissing is opgesteld in het Nederlands.

9. Artikel 41, § 1, van de bestuursaalwet bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruikmaken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Naar luid van artikel 44bis, § 1, van de vreemdelingenwet, zoals het gold bij het nemen van de aanvankelijk bestreden beslissing, “[...] kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid”. Op grond van § 4 van dit artikel houdt de minister of zijn gemachtigde, indien hij overweegt dergelijke beslissing te nemen, “rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”.

10. Het gaat te dezen derhalve niet om de ambtshalve vaststelling van een onwettig verblijf, maar om een beslissing die door de verwerende partij kan worden genomen om een einde te stellen aan een door de betrokkene gevraagd en verkregen verblijfsrecht. Verzoeker heeft zich voor de erkenning van

het verblijfsrecht, waaraan met de aanvankelijk bestreden beslissing een einde is gesteld, bediend van het Frans. Derhalve diende de verwerende partij voor de beëindiging van dat verblijfsrecht eveneens het Frans te gebruiken.”

2.3. Het eerste middel is derhalve gegrond. De opmerkingen van de verwerende partij in haar nota kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 augustus 2018 tot beëindiging van het verblijf wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS